

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 18Pc/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4220200365
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Eva Dobříková
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4220200365.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou Mgr. Evou Dobříkovou v právnej veci navrhovateľky manželky F. N., Q.. XX.X.XXXX, U. J. XXX, zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Roman BLAŽEK, s.r.o. so sídlom Pohraničná 4, Komárno proti povinnému manželovi U. N., Q.. X.XX.XXXX, U. F. XXX, U. X., zastúpenému JUDr. Ivetou Majlingovou, advokátkou so sídlom Pohraničná 7, Komárno o určenie výživného na manželku, takto

rozhodol:

Súd z a v ä z u j e povinného manžela prispievať na výživu navrhovateľky- manželky výživným vo výške 70 Eur mesačne od 31.1.2020, ktoré je povinný platiť vždy do 20. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám navrhovateľky.

Zaostalé výživné za obdobie od 31.1.2020 do 31.5.2020 v sume 282,26 Eur súd povoľuje manželovi zaplatiť v mesačných splátkach po 20 Eur spolu s bežným výživným počnúc od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku až do vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd vo zvyšnej časti návrh zamietla.

Manžel je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 50,00 Eur na účet Okresného súdu Komárno do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Manželka sa návrhom zo dňa 31.1.2020 domáhala určenia výživného na manželku vo výške 300 Eur mesačne a priznať náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnila tým, že dňa 21.9.2019 uzavreli manželstvo po dvojročnej známosti. Manžel dňa 1.1.2020 odišiel zo spoločnej domácnosti bez vysvetlenia potom, ako mu oznámila, že je tehotná. Od vtedy sa nehlási, na telefonáty manžel nereaguje. Manželka dodala, že výživné jej neplatí. Má vedomosť, že manžel zarába 800 Eur mesačne.

2. Manžel nesúhlasil s návrhom a žiadal návrh zamietnuť z dôvodu, že priznanie výživného by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal na to, že žili v spoločnej domácnosti u rodičov manželky tri mesiace po svadbe a spoločnú domácnosť opustil pre ostré konflikty s rodičmi manželky. Ako manželia nevedú spoločnú domácnosť a životná úroveň manželky je v podobnom rozsahu ako u manžela, keďže každý býva u svojich rodičov. Manželka nenasledovala manžela, priklonila sa na stranu rodičov a zostala u nich bývať. Manžel v rámci svojich pomerov uviedol, že pracuje ako robotník s príjmom 460 Eur mesačne a jeho mesačné výdavky činia 397,50 Eur mesačne.

3. Na pojednávaní sa nezúčastnila manželka, ktorá ospravedlnila neprítomnosť svojím zdravotným stavom - pokročilým týždňom tehotenstva. Právny zástupca manželky na pojednávaní zotrval na návrhu určiť manželské výživné od podania návrhu a priznať manželke nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Manžel nesúhlasil s návrhom a žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodný a v prípade, že súd návrh zamietne, neuplatňuje si trovy konania a v prípade, že by súd návrhu vyhovel, resp. čiastočne vyhovel žiadal, aby súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Považoval určenie výživného vzhľadom na okolnosti pre ktoré spolu manželka nežijú a vzhľadom na správanie manželky voči manželovi v rozpore s dobrými mravmi. V prípade výživného na manžela musí byť splnená požiadavka princípu určitej reciprocity, teda určitého správania v živote manželov. V danom prípade manželka prerušila spolužitie nie z dôvodu tehotenstva manželky, ale z dôvodu, že manželka odmietla nasledovať manžela a žiť s ním v samostatnej domácnosti mimo jej rodičov. Takéto okolnosti spolužitia boli pre manžela neznesiteľné. Po narodení dieťaťa, aj napriek tomu, že manželka neprispievala do systému, bude poberať rodičovský príspevok vo výške 230 Eur mesačne. Manželka nejavila záujem o obnovenie spolužitia, hneď podala návrh na určenie manželského výživného. Neplnila si povinnosti ako manželka. Suma 300 Eur, ktorú žiada manželka je zjavne neprimeraná. Manželovi z príjmu po odpočítaní výdavkov na bývanie, oblečenie, pohonné hmoty zostane suma necelých 40 Eur, a to je čiastka, ktorá mu má stačiť na uspokojenie jeho vlastných aktivít a potrieb.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie vypočítaním manžela ako účastníka konania, oboznámením sa nasledovnými písomnosťami: návrh, sobášny list, záznam ošetrojúceho lekára manželky, vyjadrenie manžela k návrhu manželky zo dňa 4.3.2020, doklady o príjmoch a výdavkoch manžela, fotokópia návrhu na rozvod manželstva, potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti manželky, lekárska správa zo dňa 8.3.2020, potvrdenie ÚPSVaR Komárno o evidencii manželky a zistil tento skutkový a právny stav:

5. Účastníci konania uzatvorili manželstvo dňa 21.9.2019 v Bátorových Kosihách. Manžel doručil na Okresný súd Komárno dňa 29.1.2020 návrh na rozvod. Konanie o rozvod prebieha pod sp. zn 18Pc/6/2020 a termín pojednávania je nariadený na deň 19.6.2020. Manželka sa pred uzavretím manželstva poznala približne 2,5 roka. Po uzavretí manželstva bývali v spoločnej domácnosti u manželkiných rodičov. Manžel 1.1.2020 opustil spoločnú

domácnosť a odišiel bývať k svojim rodičom. Z vyjadrení právneho zástupcu manželky ohľadom pomerov na jej strane vyplynulo, že manželka aktuálne nemá žiadny príjem, je v siedmom mesiaci tehotenstva. Manželka býva v domácnosti svojich rodičov. Manželka má podľa lekárskej správy doporučený kľud na lôžku, nemá však rizikové tehotenstvo. Manželka pred uzatvorením manželstva pracovala tri mesiace v Marcelovej v továrni na výrobu čipsov. Počas manželstva bola manželka nezamestnaná a je evidovaná na ÚPSVaR Komárno od 4.11.2021. Počas manželstva žili manželka u manželkiných rodičov. Manželka varila, prala, upratovala, starala sa o manžela. Manžel počas spoločného spolužitia neprispieval do spoločnej domácnosti. Všetky výdavky na bývanie aj stravu hradili rodičia manželky. Podľa manželky potom, ako oznámila manželovi, že čakajú dieťa, manžel 1.1.2020 odišiel bez vysvetlenia z domácnosti. Manželka spolu so svojim otcom išla k manželovým rodičom. Otec manžela povedal, že takú nevestu nechcú a dieťa nech vychová iný. Manželka má v súvislosti so svojím tehotenstvom a v súvislosti so svojimi osobnými potrebami bežné výdavky na stravu, oblečenie, hygienu zodpovedajúce jej stavu. Manželku živia rodičia, prispievajú na jej výživu a potreby. Nemá aktuálne žiadny príjem. Manžel sa od opustenia spoločnej domácnosti o manželku nezaujíma a ani o jej zdravotný stav, o vývoj dieťaťa. Neprispieva na výživu manželky ani na jej osobné potreby. Manželka sa veľmi dotkla reakciou manžela, že od nej odišiel. Podľa manželky manžel zarába 800 Eur mesačne v čistom, aj keď možno na oficiálnych dokumentoch je vykazovaný nižší príjem. Mal tiež záľubu hrať automaty. Otec manželky pracuje v zahraničí. Matka je v domácnosti. Manželka mala s manželom vyčlenenú v domácnosti rodičov jednu izbu a ostatné priestory boli spoločné. Právny zástupca manželky navrhol vypočítať ako svedkov manželkiných rodičov, a to ohľadom pomerov na strane manžela, pretože má dosahovať vyšší príjem ako deklaruje.

6. Z vyjadrení manžela vyplynulo, že odišiel zo spoločnej domácnosti, pretože v rodine sa s ním hádali rodičia manželky. Všetko sa točilo len okolo peňazí. Rodičia manželky sa ho pýtali koľko zarába, kedy bude nové auto, pretože chceli nové auto. Dieťa nebolo plánované, ale neodišiel kvôli tomu, že manželka oznámila tehotenstvo. Hádali sa s manželkou, pretože si zastávala stále svojich rodičov. Do domácnosti neprispieval. Vždy sa opýtal koľko má zaplatiť, ale vždy povedali, že netreba nič. Manželka pracovala pred uzavretím manželstva asi len 5 dní, pretože sa jej nepáčila robota. Manželke kúpil šaty, šperky. Odkedy opustil spoločnú domácnosť, nemá žiadny kontakt s manželkou, nerozpráva sa

s ňou. Neprispieva manželke na výživu. Prosil manželku asi pol roka pred manželstvom, aby bývali sami. Vybavil papiere na úver na bývanie, ale tesne pred sobášom povedala, že chce zostať bývať u svojich rodičov. Bol nútený ísť bývať k jej rodičom. Aktuálne manžel býva u svojich rodičov v Bátorových Kosihách. Je zamestnaný ako pomocný robotník v spoločnosti LevoTek, s.r.o. v pracovnom pomere na neurčitý čas s mesačným priemerným príjmom 469,41 Eur. Je vyučený autoelektrikár, ale v odbore nepracoval nikdy. Iný príjem nemá. Rodičom prispieva sumou 180 Eur mesačne na režijné náklady domu. Suma zahŕňa aj stravu. Nemá úvery ani pôžičky. Vlastní motorové vozidlo s rokom výroby 2001. Za telefón mesačne platí 23,50 Eur, poistenie auta mesačne vyjde na sumu 14 Eur. Na pohonné hmoty mesačne vynaloží 80 Eur. Auto využíva na cestu do práce v Komárne. Okrem toho manžel vyčísil vo svojom vyjadrení k návrhu výdavky na oblečenie 50 Eur mesačne, 20 Eur za hygienu, 10 Eur za lieky a vitamíny, 20 Eur za voľnočasové aktivity. Otec manžela pracuje ako maliar, jeho príjem nevedel uviesť. Matka pracuje v obuvníckom závode s príjmom 400 až 500 Eur mesačne. Manžel priznal, že hrával určité obdobie automaty, ale to bolo pred tromi rokmi.

7. Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. /ďalej len Zákon o rodine/, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

8. Podľa § 75 ods. 1, prvá veta Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

9. Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

10. Podľa § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

11. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh manželky na určenie manželského výživného je sčasti dôvodný. Medzi účastníkmi manželstvo trvá a teda existuje medzi nimi aj vyživovacia povinnosť, a to bez ohľadu na to, že už spolu nežijú v spoločnej domácnosti a prebieha konanie o rozvod. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva a trvá do jeho zániku. V danom prípade súd mal za preukázané, že životná úroveň manželov nie je rovnaká a u manželky je nižšia ako u manžela, ktorý neplní svoju vyživovaciu povinnosť voči manželke napriek tomu, že mu to jeho pomery, možnosti dovoľujú. Manželka je nezamestnaná, evidovaná na ÚPSVaR, býva u svojich rodičov, ktorí jej prispievajú na úhradu jej potrieb. Manželka je v pokročilom štádiu tehotenstva. Aktuálne nemá manželka možnosť zabezpečiť svoje osobné potreby, pričom manžel túto možnosť má. Manžel na výživu manželky neprispieva, opustil spoločnú domácnosť a nezaujíma sa o stav manželky a dieťaťa. Manžel dosahuje príjem 469 Eur mesačne, z ktorého po odpočítaní výdavkov na bývanie a stravu, pohonných hmôt, výdavkov na auto v rámci platenia poisťky a telefónu je podľa názoru súdu schopný prispieť na výživu manželky sumou 70 Eur mesačne od podania návrhu. Súd prihliadol na skutočnosť, že manželia žili v jednej domácnosti krátko, a to len tri mesiace, nevytvorili rodinu. Manžel nemá žiadne platené záujmy, nepreukázal výdavky na lieky, resp. vitamíny, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom svedkov rodičov manželky, ako to požadoval právny zástupca manželky za účelom preukázania vyššieho ako deklarovaneho príjmu u manžela, pretože nebolo uvedené relevantné tvrdenie z čoho konkrétne, akých prác má plynúť vyšší príjem manžela. Manžel riadne deklaroval príjem potvrdením o príjme od zamestnávateľa. Má stabilné zamestnanie. Tvrdenie manželky o tom, že jeho reálny príjem je vyšší ako oficiálny je teoretické konštatovanie. Súd nevzhladol dôvod, pre ktorý by bolo priznanie manželského výživného v rozpore s dobrými mravmi. Skutočnosť, že manželka nepracovala pred uzavretím manželstva a ani po jeho uzavretí nie je takým dôvodom. Manžel si bol vedomý tejto skutočnosti pred vstupom do manželstva a zmyslom manželstva je vzájomná pomoc manželov a ekonomická, sociálna solidarita. Manželka sa o manžela starala počas krátkeho spolužitia. Varila mu, prala, upratala. To manžel nepoprel. Ani konanie manželky, že nenasledovala svojho manžela žiť s ním samostatne, nie je v rozpore s dobrými mravmi. Manžel svojím postojom a konaním takisto prispel k rozvratu vzťahu, o tehotnú manželku nejaví žiadny záujem po odchode z domácnosti. Nesnažil sa o nápravu stavu.

12. Vzhľadom na to, že súd určil výživné vo výške 70 Eur od podania návrhu, vznikla manželovi povinnosť zaplatiť zaostané výživné od 31.1.2020 do 31.5.2020 v sume 282,26 Eur. Suma zaostalého výživného pozostáva z alikvotnej čiastky za jeden deň mesiaca január 2020, teda 2,26 Eur (70 Eur/31 dní) a zo sumy výživného za mesiace február, marec, apríl, máj 2020 (70 Eur x 4). Sumu zaostalého výživného súd povolil manželovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 20 eur mesačne spolu s bežným výživným, a to s poukazom na § 232 ods. 4 CSP, pod následkami straty výhody splátok.

Vzhľadom na to, že manželka žiadala priznať výživné vo výške 300 Eur mesačne a súd priznal sumu 70 Eur, tak súd vo zvyšnej časti návrh manželky zamietol.

13. Manželka ako navrhovateľka v konaní je v zmysle § 4 ods. 2 písm. e) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len Zákon o súdnych poplatkoch), oslobodená od súdneho poplatku a vzhľadom na čiastočné vyhovenie návrhu podľa § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch má povinnosť zaplatiť súdny poplatok povinný manžel, ktorý nie je od poplatku oslobodený. Podľa § 7 ods. 5 zákona o súdnych poplatkoch, ak ide o opakujúce sa plnenie na neurčitý čas, na dobu života alebo na čas dlhší ako tri roky, za cenu plnenia sa považuje trojnásobok ceny ročného plnenia ak nie je ustanovené inak. Podľa položky 8 písm. a) Zákona o súdnych poplatkoch, z návrhu na určenie výživného medzi manželmi, príspevku na výživu rozvedeného manžela, vyživovacej povinnosti medzi ostatnými príbuznými a z návrhu o ich zvýšenie je súdny poplatok 2 % z ceny predmetu najmenej. Vzhľadom na uvedené súd zaviazal manžela na poplatok vo výške 50 Eur (70 Eur x 12 x 3 = 2 520 Eur a 2% zo sumy 2520 Eur = 50 Eur po zaokrúhlení poplatku podľa § 7a Zákona o súdnych poplatkoch).

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Súd nevzhladol v danom prípade dôvod na postup v zmysle § 55 CMP podľa ktorého, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na Okresný súd Komárno v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 ods. 1 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie neprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie